

ČASOPIS PRO SKAUTSKÉ VŮDCE

ORGÁN NÁČEL-
NICTVA SVAZU

A VYCHOVATELE

JUNÁKŮ-SKAUTŮ
REP. ČESKOSL.

Redakční kruh: B. Herbenová, Jan Novák, A. B. Svojsík, Dr. J. Šimánek
Z redakce odpovídá A. B. Svojsík.

Ročník IV.

V Praze, dne 1. listopadu 1923

Číslo 6 a 7

J. N.:

Roverství.

(Dokončení.)

Organisace roverů.

Pravidla.

Roverské bratrstvo počíná rozrůstatí do té míry, že jeví se potřeba jistých pravidel k jeho organisaci a vedení.

Jsou to pravidla, ne však nařízení. Podobají se pravidlům každé hry, jež potřebuje, aby byla řádně vedena a řízena a hlavně: hrána poctivě.

Jsou míněna jako pomocná čára udávající směr, nikoli však v tom smyslu, aby tvořila jakousi červenou nit, příkop nebo mez.

A vskutku, všechna kázeň, která je v hnutí tomto, je toho druhu, že vychází ze svobodného rozhodnutí, z přání, aby každý řídil si vše samostatně, odpovědně, jak trefně je to řečeno po anglicku: to play the game for his side — hráti pro svou stranu. I administrativa je převážně v rukou roverů samých.

Pravidla pro skauty-rovery.

Předmět: Cílem roverství je bratrství a služba jiným.

Předmětem roverského výcviku je uzpůsobit mladé muže, aby sami sebe vychovávali na

šťastné, zdravé, užitečné občany

a poskytnouti každému příležitost, aby došel úspěchu ve svém povolání.

Poskytuje starším hochům možnost setrvati v blahodárném vlivu po obtížnou dobu, kdy se vstupuje v mužství.

Skytá mladým mužům skauting s jeho rozkošemi zálesáckými a studia přírody.

Pomáhá mladíkům, aby dospěli k výcviku, který je oprávněný k činnosti vůdcovské nebo instruktorské.

Dává mladým mužům příležitost, aby konali dobré a užitečné služby jiným na uznaném podkladě.

Slib.

Každý, má-li býti zapsán za řádného člena hnutí, musí složit slib.

Kdo již skautem byl, nemusí znova slibovati; tomu pouze bude při vhodné příležitosti slib jeho připomenut.

Kdo však vstupuje za rovera, aniž by dříve byl skautoval, může býti registrován jenom po vykonaném slibu.

Zasvěcení rovera.

Roverský slib je tentýž jako slib skautský. Obřad slibu, jeho význam a způsob skládání podrobně je popsán v »Družinové soustavě« od J. Nováka na str. 48—54, kamž čtenáře odkazujeme.

Zákon.

Ve Světové válce britští hoši-skauti sbírali příspěvky a používali jich k udržování několika rekreačních baráků na frontě k dobru svých bratří vojáků.

Na stěnách budov vyvěšen byl skautský zákon. Stávalo se, že když muži odcházeli do zákopů, pocítili, jak často proti němu hřešili.

Tu uvědomil si mnohý z nich, a to poprvé, že ačkoliv ve škole byl vyučován jako jeden ze stáda, v kostele poučován jako jeden ze stáda, v armádě cvičen jako jeden ze stáda — přece že je samostatnou bytostí, mající vlastní bytí, vlastní svědomí, vlastní duši a to vše že může pojednou býti mu odňato smrtí.

Rozrušil jej pocit, že nemá určité duševní útěchy, k níž by se uchýlil, jíž by se chopil. Málo věděl o bohu a náboženství — teď bylo mu třeba něčeho podobného — a nevěděl čeho.

Tu uzřel skautský zákon, četl jej znovu a znovu a počal o něm přemýšlet.

Pak přišel a tázal se, zda by se mohl »k tomu přidati«. Cítil, že bude-li vykonávati tato přikázání tak, jak nejlépe dovede, nabude konečně útěchy ve vědomí, že před svou smrtí pokusil se vykonati nejlepší co mohl. A nikdo nemůže chtítí více než to.

Dobrá, bylo mu umožněno, aby se »k tomu přidal;« a důsledek toho byl, že ten, koho tu popisují, nebyl pouze jeden, že přišlo mužů na sta, kteří slíbili učiniti podle svých schopností nejlepší, aby zachovávali skautský zákon.

A s vámi, kteří toto čtete, je to stejné.

I vy budete do zákopů bojů života, i vy můžete býti odvoláni jednoho dne smrtí — dříve či později — až však onen okamžik přijde, jedinou vaší myšlenkou bude: Pokusil jsem se vykonati něco, co by stálo za to, nebo promarnil jsem svůj život?

A tu vám radím: učinite jako činili oni muži na frontě, jdoucí do zákopů: Přečtete zákon skautů znovu a znovu, přemýšlejte o něm a pak se »k tomu přidejte«. Staňte se rovery.

Zde je ten zákon:

1. Skaut je pravdomluvný.
2. Skaut je věrný a oddaný.
3. Skaut je prospěšný a pomáhá jiným.
4. Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta.

5. Skaut je zdvořilý.
6. Skaut je ochráncem přírody a cenných výtvorů lidských.
7. Skaut je poslušný rodičů, představených, vůdců.
8. Skaut je veselý myslí.
9. Skaut je spornivý.
10. Skaut je čistý v myšlení, slovech i skutečích.

O skautském zákoně a jeho významu poučí tě R. E. Philipps v knížce »Zákon Skautů«, vydané časopisem Skauting.

Jak vytvořiti jednotku.

Clen-rover. Roverem může se státi každý skaut, starší 16 let, pckd ho k tomu vůdce za způsobilého uzná na základě řádně vybytého průkazu roverského a přiměřené úrovně mravní. Ve svazku roverském může zůstat i po 18 letech.

Družina. Jednotkou, základním útvarem roverského bratrstva, jest družina, skládající se ze 6 až 8 členů. Může býti útvarem samostatným nebo částí skautského oddílu.

Družinu vede rádce, kterého si družina volí a jejíž vůdce potvrzuje. Je vedoucí všech her, klubovních podniků, studií, veřejných vystoupení a pod. Jemu pomáhá jeho zástupce (druhý rádce), kterého si prvý sám určí.

Družina tvoří svazek, který je přirozeným poutem přátel, mladých lidí, kteří v něm vytrvají ve všech okolnostech života.

Je tu však ještě něco jiného: duchem přátelství a bratrství vine se nit vyšších snah a vzájemné tužby, konati dobré vůči sobě i jiným.

Každá družina by měla, pokud možno, míti svůj vlastní kout ve kmenové skrýši. Ať tvoří tém pro hry, zábavu i práci. Kde všichni druzi pracují pro čest tému, úroveň dokonalosti celku jistě se znamenitě pozvedne.

Každý člen družiny by měl míti zvláštní povinnosti ve společné práci družiny. na př. správce táborových zásob, nářadí, výzbroje, tajemník družiny, pokladník její, revisor, pořadatel vycházek, vedoucí studií, pořadatel společenských zábav a podniků atd. Rovněž by každý člen měl míti v týdnu svůj »den«, kdy by měl »službu« a úřadoval ve skrýši, jsa připraven ke každé zvláštní službě a zodpovědění jakéhokoliv dotazu.

Jako že cílem tému není pouze zvítěziti ve hře, tak jeho členové seznají, že roverství není jen povznesení a uschopnění jednotlivce, jak to bývalo v minulosti, ale příležitost vyznamenati se ve snaze po dobru a v konání dobrých služeb bližním.

Kmen. Dvě nebo několik družin roverských tvoří kmen. Počet všech členů nepřesahuj 40. Kde jsou roverské družiny součástí skautských oddílů, mohou vytvořiti »sdružený kmen roverský«, aniž by zrušily spojení se svými oddíly, setrávající v jejich svazku. Scházejí se pak příležitostně k vlastním podnikům, které mají ráz vysloveně roverský (různé druhy výcviku, přednášky, tuhá práce skautská a pod.). Kde jsou utvořeny skautské sbory, jest výhodno utvořiti sdružený kmen roverů v rámci sboru; vede jej pak po případě sborový vůdce.

Kmen vede vůdce se svým zástupcem. Registrace děje se týměž způsobem, jako u skautského oddílu (při míst. sdružení, je-li takové vytvořeno).

Kde družiny roverské náleží skautským oddílům, buď dán základ k samostatné družině, která by přijímala rovery, do oddílů nepatřící.

Kmenová rada. Rádci a jich zástupci tvoří kmenovou radu za předsednictví toho z nich, který byl k tomu zvolen. Rada vede administrativu kmene, záležitosti, týkající se kázně, doporučuje

k odměnám a postupu, řídí všechnu činnost kmene. Vůdce je schůzím přítomen, rokuje, nehlasuje však. Má ovšem právo veta. Přijímání nových členů děje se na schůzích rady.

Kroj. Je v podstatě skautský.

Klobouk: v předu připnuta kovová příčka s písmeny RS.

Košile: velký odznak nad levou kapsou nad páskou místní; na levém rukávě odznaky stupňů; na rameni roverské stužky: zelené, červené, žluté; na pravém rukávě odznaky za odborné zkoušky; rádce pásky rádcovské na levé kapse.

Nůž v pochvě nosí se navlečený na pase vzadu.

Hůl 150 cm, přírodní, vlastní výrobek, zdobená podle individuálního vkusu, s krátkou villicí nahoře.

Odznaky za léta roverská jsou lípové lístky, červeně lemované.

Na ostatních částech skautského kroje a výzbroje není změn.

Stupně členství.

1. *Čekatel.* Pokud hoch nesloží roverský průkaz a skautský slib, je čekatelem; slib ať složí do dvou, nejvýše do tří měsíců. Po slibu smí nositi velký skautský odznak.

2. *Rover.* Po šesti měsících služby čekatelské, nejdéle však do roka, stane se hoch roverem, když složí u svého vůdce průkaz roverský. Tento průkaz je totožný se zkouškou druhotřídního skauta a doplňuje se čtyřmi zkouškami nováčkovského průkazu (viz »Organisace«, str. 38, Zkoušky nováčka a druhotřídního skauta). Přidává se k němu ještě a) průkaz znalosti tělovědy a zdravotvědy (čistota, svěží vzduch, potrava, oděv), b) znalost nebezpečí, které skytá požívání tabáku a alkoholu a důležitost zdržlivosti od nich.

Stává-li se roverem skaut druhotřídní, doplní do tří měsíců svůj průkaz v bodech a) a b) a obnoví slib. Skaut prvotřídní dospěje stupně roverského ihned po ukončení 16. roku věku, uzná-li vůdce, že se povahou k tomu hodí.

Odznak: červený pásek, lomený v ostrém úhlu na levém rukávě nad loktem.

3. *Rover I. třídy.* Totoho stupně dospěje rover po roční své roverské službě za následujících podmínek: 1. získá odznak své pomoci, 2. tábornický, 3. složí průkaz prvotřídního skauta, který doplní zkouškami a) z občanské nauky, b) ze základů národního hospodářství. Prvotřídní skaut doplní si do šesti měsíců svůj průkaz zkouškami odbornými a v bodě a) a b). Zkouší sborový vůdce, po příp. okr. zpravodaj (není-li sbor. vůdce).

Odznak: dva červené pásky na levém rukávě nad loktem, lomené v ostrém úhlu.

Zvláštní odznaky roverské.

Poutník.

Právo nositi větévku ostružiníku 4 cm zdělí, upevněnou na pravé straně klobouku na pásce získá ten rover, který prošel 300 km dohromady na jednotlivých týdenních výletech. Cesta vykonaná na kole nebo pomocí samohybných strojů (po dráze, autu, motorce) se nepočítá. V úvahu se bere jen cesta pěšky nebo v člunu.

Rover pořídí si seznam výletů, který po ukončení odevzdá vůdci, aby mohl uvědomiti místní sdružení nebo zpravodaje o vykonaných cestách.

Seznam má obsahovati data, místa a vzdálenosti a má býti i jiným užitečný, uváděje zajímavá místa, vhodná tábořiště, noclehárny, pokyny k určení správné cesty na místech nesnadných a pod.

Ještě dokonalejší výkazy jsou ony, které obsahují náčrty cest v případném měřítku, pozorování přírody, lidu a jiné.

Rover-lvi skaut.

Kvalifikace pro rovera-lvího skauta je táž jako pro lvího skauta. Dosáhnouti může tohoto odznaku jen rover I. tř.

Zálesák.

Kvalifikace pro tento odznak zdá se na první pohled velmi přísná, ale některé zkoušky možno si vyvoliti.

Odznaku může dosáhnouti jen rover, složí-li průkaz 1. táborníka, 2. přírodovědce nebo stopaře, 3. hvězdáře nebo meteorologa nebo dřevostěpa. Tedy celkem tři průkazy.

Táborník musí:

1. tábořiti 30 nocí buď pod přístřeškem nebo pod stanem a zúčastniti se činně všech prací v táboře;
2. znáti nejpotřebnější výzbroj, náradí a množství zásob pro 7 hochů na týden táboření a připravovati jim pokrmy po tento čas;
3. znáti, čeho třeba k třidemnímu putovnímu táboru, zúčastniti se ho a ujíti denně aspoň 15 km;
4. dovést vyhledati a vyměřiti tábořiště a) pro družinu, b) pro kmen, postaviti kuchyni, sklep, latrinu a pod.;
5. prokázati a) schopnost v užívání a opatrování sekery, b) že dovede uvázati uzly nováckovské po tmě nebo se zavázanýma očima.
6. postaviti a složiti stan (bez podsady) pro družinu a vykonati na něm jednoduché opravy;
7. vystavěti útulek pro tři skauty z přírodního materiálu nebo poříditi vhodný přístřešek pro družinu s použitím jakéhokoliv vhodného materiálu (prkna, lepenka dehtovaná, chvojí, mech, kameny atd.).

Přírodovědec

1. vysvětlí a) oplození a vývoj rostliny, nebo b) vývoj ptáka z vajíčka, nebo c) život hmyzu, nebo d) měsíční pozorování života na rybníce;

2. vede po 52 souvislé týdny přírodovědecký deník, ilustrovaný náčrtý zvířat, rostlin, obsahující zejména tato data: a) prvý objev 12 stěhovavých ptáků na jaře nebo podzimu, b) rozkvět 20 divokých květin, c) první objev 10 motýlů, d) otisk 20 listů obyčejných našich stromů. Tento bod 2. může býti po rozhodnutí zpravodaje u roverů ve městě zaměněn za toto: a) má sbírku listů 30 různých stromů nebo 60 divoce rostoucích květin, kapradin, trav — upravenou v herbář (s přísluš. nápisy), nebo b) má barevné náčrty dvaceti květin, kapradin, trav nebo 12 náčrtů ze života ssavců nebo ptáků, studie nebo hotové kresby, nebo c) dovede pojmenovati 60 různých druhů zvířat v museu nebo zoologické zahradě nebo na kolorovaných, nepojmenovaných obrazech a podati podrobnosti ze života, zvyků, vzhledu a stop dvaceti z nich, nebo d) popíše zvyky a rozezná po zpěvu nebo hlasech 30 různých ssavců nebo ptáků.

Stopař. Má sbírku 20 fotografií ze života divokých zvířat, které sám fotografoval, vyvolával a kopíroval a dovede pohovořiti o jejich zvycích, životě a zná jejich stopy.

Hvězdář. Má povšechnou znalost původu a pohybu hvězd, zná nejméně 10 souhvězdí, pozná sever podle hvězd i jinak než podle Severky, určí čas v noci podle konstelace hvězd a měsíce, zná vztahy soustavy heliocentrické, vysvětlí zatmění, dutí moře, sluneční skvrny, dovede vyprávěti o planetách, kometách a meteorech.

Meteorolog. Vede uspokojující záznamy o teplotě vzduchu a vodních srážkách po dva měsíce, podobně o větrech, mračcích a počasí po tu dobu. Rozezná tvary mraků.

Dovede čísti tlakoměr a barograf, vyzná se ve zprávách a mapkách, vydávaných ústřední meteorologickou stanicí. Zná ve svém kraji nejlhčí měsíc a den podle záznamů, rozdily teploty a převládající větry.

Drvoštěp. Dovede si vybrati sekyru, zná její části i různé druhy a jejich používání. Zná pravidla bezpečnosti v sekyrnictví, nabrousí sekyru, skáčí strom nejméně 50 cm v objemu, oklestí, oloupe, rozřeže, rozštípe klínem nebo sekyrou. Umí ostřit pilu. Zná povšechně způsob zvedání, vláčení a rovnání klad, polen, kury, užívaný v kraji. Zná nejlepší dříví palivové.

Odznak zálesáka bude uveřejněn v příštím čísle t. l.

Zkoušejí příslušní instruktoři.

Povšechná ustanovení.

1. Uveřejněním tohoto řádu zrušují se všechny dosavadní družiny a oddíly roverské pokud nevyhovují jeho zásadám a podmínkám. Aby mohly trvati dále, je potřeba, aby vykonali jednotliví členové příslušné zkoušky a nebo si je doplnili. Okresním a župním zpravodajům přísluší dohled na splnění této podmínky.

2. Ustavení roverských družin a kmenů není obligatorní, t. j. buď vykonáno jen tam, kde jsou k tomu podmínky: velmi zdatný a starší vůdce; mravní, charakterní hoši; možnost získati skryší roverskou. Buď tu postupováno obezřetně, neboť ne každý 16letý hodí se za rovera. Příslušnost roverská má býti průkazem zvláštní tělesné i duševní zdatnosti a vyspělosti.

3. Užívati odznaků roverských jednotlivému skautu v oddíle a v místě, kde není ani družiny roverské, se nedovoluje. Osamělý rover — podobně jako osamělý skaut — může býti jen tam, kde není ani skautského oddílu ani osamělé družiny.

4. Skaut, účastníci se vedení oddílu (rádce, jeho zástupce a pod.), může býti jmenován roverem a státi se členem roverské družiny jen tehdy, když se zaváže i nadále v oddíle činně ve své funkci pracovati. Roverství nesmí se státi útlukem těch, kteří by se chtěli zbaviti práce v oddíle.

Roverský řád usnesen a schválen byl na schůzích Náčelnictva dne 26. června a 6. září 1923. Platnosti nabývá uveřejněním v tomto čísle Vůdce.

— Roverská skryše.

Je-li možno, buďtež zřízeny zvláštní místnosti klubovní pro rovery odděleně od skautů a pod.

Taková roverská »skryše« bude ve správě roverů a otevřena každý večer k práci nebo společenské činnosti.

Roverské družiny různých skautských oddílů mohou spojití se ke zřízení společné roverské skryše, bez níž není možno pomýšleti na řádné vedení roverů.

Je výhodno najmouti nějakou skromnější místnost a zaříditi ji podle svého vkusu a potřeby. Nájemné, když se rozvrhne na jednotlivé členy, nečiní nikdy ani tak veliký peníz, jaký by byl spotřebován návštěvou biografů, kouřením, účastí na tančení »moderních« tanců a pod.

I otop a osvětlení při moudrém a hospodárném vedení zaplatí se poměrně snadno a »skryše« stane se milým a hledaným útlukem, kde vždy najdete přítele, bratra, příjemnou společnost, uslechtilou zábavu, užitečné poučení.

Nemyslete, že líčím tu něco nemožného. Takové klubovny v najatých místnostech už jsou a není jen jediná. A co dokáže jeden, proč by nemohl dokázati druhý? Jen chtít a pevná vůle dělá divy.

Kluby Old skautů.

V různých místech byly organisovány kluby Old skautů za téměř stejným účelem a cílem jako hnutí roverské, zejména pro vzájemnou pomoc při studiu skautingu.

Činí členy schopny k pomoci službě pro společnost, pokud jim to omezený čas dovoluje. Zejména měla by to býti výchova vůdců skautů a Vlčat a vedoucích pro prázdninové tábory.

»Kluby« jsou zpravidla zakládány s myšlenkou poskytovat jisté pohodlí; jinými slovy podporují požitkářství a lenivost.

Naše kluby Old skautů jsou docela jiného rázu. Jsou to zdroje pravého ducha a východisko užitečných snah.

Není však možno zaměňovati je nebo stotožňovati s roverskými organisacemi, které jsou úplně odlišné; v prostředcích, cílech i organisaci.

Občanská služba.

Není třeba bouřiti vás velikými věcmi, ale na následujícím přehledu uvidíte, v jak různých směrech můžete působiti jako roveři, budete-li chtít; vedou přímo k dobrému občanství a službě. Nemusíte se ovšem ani věnovati všem, ale vyberete si to nebo ono, co se vám nejlépe hodí. (Viz stránku 92.)

Různé činnosti.

Služba je heslem roverského skautingu.

Všichni roveři mají býti povzbuzeni všemi možnými prostředky, aby zúčastnili se vedení vlastních (nebo i jiných) oddílů nebo smeček: tak osvojí si praktickou způsobilost k výcviku skautů, čímž nabudou schopností pro své budoucí vůdcovství a po případě i otcovství. Ať jsou odpovědny v určitých oborech, aby tak pomáhali vůdci oddílu.

Spolupráce a činnost mezidružinová prostřednictvím schůzi, her a práce jsou nutny, aby se oddíly navzájem poznaly a aby tak byly povzbuzeny k přátelství a ušlechtilému závodění.

Činnosti zpravidla rozpadají se ve dvě skupiny: a) služba veřejná, b) služba skautská.

a) Působivá služba veřejná pro všeobecnost mimo vlastní oddíl nebo družinu může býti organisována a cvičena ve formě »Místního pomocného odboru« a to pro službu jak následuje:

První pomoc při neštěstí (jakéhokoliv druhu).

Služba sociální péče (v součinnosti s místními korporacemi toho druhu).

Služba zpravodajská (cyklisté a motorkáři).

Služba vedoucího her na hřištích, v útulcích mládeže, prázdninových koloniích a družinách.

Hasičská služba v obci, továrně, nemocnici.

Služba pořadatelská pro různé veřejné prospěšné podniky, slavnosti a shromáždění.

Telegrafní, telefonní a radiová služba.

Pokud družina dosáhne spokojenosti a uznání příslušných činitelů, má právo požádati o osvědčení své činnosti u příslušných orgánů a listina tato buď chována jako průkaz určité zdatnosti v archivu.

b) Služba ve vlastních oddílech jako vůdce Vlčat, tajemník, vedoucí her, instruktor, zkušební komisař odborných zkoušek, člen výboru podpurného, zástupce vůdce, knihovník, správce domu a hospodář atd.

Zábavy čt (teamů).

(Společné, fyzické i mravní zdraví.)

Je důležité, aby táboření a hry v přírodě provozovaly se tak často, jak jen možno. Ať jsou přiměřeným zotavením a odpočinkem nedělním a svátečním po celotýdenní práci. »Salonní skauting« nemá u nás nikde, tedy ani v roverství místa.

Jako příklad buďte uvedeny:

Venku: Atletika, vycházky, cyklistika, tělocvik, kanoistika, veslařství, táboření, plavání, horolezectví, honba, hry (házená, volley-ball, košová, tenis, hockey, kopaná atd.), vycházky přírodovědecké a historické, návštěvy muzeí, továren, soudů, úřadů, cesty do ciziny k návštěvě roverů jiné národnosti atd.

V místnosti: Přednášky jakéhokoliv užitečného druhu, pěvecké kroužky, rozumný tanec, debatní kroužky, dramatické družiny, hudební kroužky (orkestr, mandoliny, kytary), hry pro uzavřené místnosti (šach, dámu atd., nikdy však o cokoliv cenného, nadtož snad hazardní — karty a pod.), společenské večery, studijní kroužky (pro odznaky, občanskou nauku a pod.)

Tu najde se cenná příležitost, jak zaujmouti odborníky, aby přednášeli, předváděli nebo vedli výzkumné vycházky přírodovědecké, historické, zeměpisné a pod.

Služba poskytovaná jiným.

Pomocné sbory pro všechny nahodilé případy.

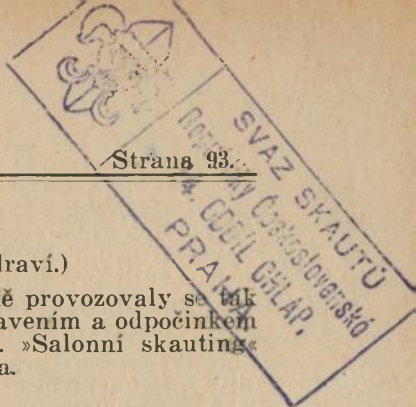
V Kodani mají dobrovolnou organizaci roverů, jaké trvají i v jiných částech Dánska. Je to v podstatě kombinace hasičského a záchranného sboru, dávající členům příležitost konati cenné služby v městě i na venkově.

Příklad tu věc osvětlí. Hlavního Stanu skautského dojde telefonická zpráva, že v X. ulici byl tramvají přejet muž a těžce poraněn. Není možno ho zpod vozu vysvoboditi a vůz sám vykolejil. Netrvá ani minutu a tři oddíly opouštějí Hlavní Stan na automobilech, opatřených vším příslušenstvím a spěchají k místu neštěstí. Mají s sebou hever na pozdvížení vozu, ambulanci pro zraněného. Mají i přístroje a isolační výzbroj, aby mohli pracovati po případě i s elektrickým proudem. Oddíly jsou vycvičeny i ku pomoci v neštěstí, způsobeném výbuchem plynů, tržaskavin, dovedou pomoci sebevrahům, lidem otráveným, udušeným, zajišťují pomoc ztroskotavším létadlům, znají svou povinnost při neštěstí na železnici, při zřícení stavby, skácení stromů, při úrazech stroji v továrnách, dílnách i při práci v hospodářství, zastaví splašená zvířata, učiní neškodným vzteklého psa. Vskutku, jejich činnost je neomezená, přizpůsobující se místu, druhu průmyslu a zaměstnání a t. d.

Je-li toto pole široké, vyžaduje i důkladné přípravy, studií a činností, které nejsou jen zajímavé, ale i užitečné lidem, kteří se jimi zabývají. Musil by to býti divný člověk, který by mezi tolika různými činnostmi nenašel ani jednu, jež by se mohla státi jeho »koničkem«, když se v ní zapracuje.

A chlapík, který má už jednu svého »konička«, není nikdy s to, aby našel chvíli, v níž by seděl se založenými rukama nebo necítil, že život má také stránky radostné, které nesou uspokojení duši i srdci.

Není-li snad u nás ve velkých městech potřebí podobně všestranně vycvičených sborů, jistě že by se uplatnily znamenitě na venkově. Ale i velká města přepadá druhdy panika a bezradnost a ten, kdo přijde první a včas, může zachrániti velmi mnoho třeba

jen holýma rukama, za to ale s notnou dávkou rozvahy, chladnokrevnosti a odvahy. Těmi vlastnostmi skauti prosluli a takovými chceme míti právě rovery.

Pořadatelská služba.

Slyšte tuto příhodu:

Při tragickém požáru v Newhaven, Conn., U. S. A., při kterém 7 lidí přišlo o život a více než 75 osob bylo zraněno, vykonali skauti význačné služby.

Na třech různých křižovatkách zastavena byla doprava a nebylo dopravní strážce, která by ji uvedla opět v řádný a soustavný proud. Skauti, užřevše to, sestoupili do ulice a po dvě hodiny v hustém lijáku řídili dopravu.

Ostatní hoši konali dobrou službu jako pomocníci při přenášení raněných s vozů ochranné stanice do nemocničních postelí, umožňující tak rychlé zakročení lékařům.

Zde je názorný příklad, k jaké službě by se měli roveři dobře připravovati. Není to služba policejní v přesném toho slova smyslu a netřeba se ani za tuto činnost stydět, třeba že by leckdo ji považel posměškem a hodil po skautovi kámen »pomocník policie«. Ano, může-li skaut vykonati dobrý a mravný skutek, proč by neměl pomoci třeba strážníkovi.

A proto nijak neublíží roverům, naučí-li se řídit dopravu, ovládati zástupy, při čemž skautský kroj dodává jim jisté autority. Píšťaly dovedou užítí k poplachu a přivolání pomoci a cyklista jistě neodepře své pomoci, bude-li požádán, aby dojel pro lékaře, dopravní prostředek, pro pomoc.

Ještě jednu věc hned třeba odbyti. Může vzniknouti obava, aby skautů nebylo zneužito pro jiné účely než záchranné, na př. politické. Tu je však obava bezpředmětna a vše úplně jasno: Skaut, zejména je-li v kroji, nesmí se zúčastniti nijakých projevů politických. A není-li při nich, nelze ho ani použítí ani zneužítí ke službě jakékoliv.

Dva příklady k výcviku.

Vycházka pěšky nebo na kolech, čtení map, pozorování po cestě několika km.

1. Zastávka u železniční trati. Vyvolati představu železničního nestěstí, srážky vlaku a rozbití vozu. Rozřazení družin pro rozličné povinnosti. Každý vedoucí naznačí, jak by provedl svůj úkol s materiálem, jsoucím po ruce a na místě. Improvisované hevery a jeřáby k pozdvížení trosk. Hašení ohně. Záchrana a první pomoc raněným. Zajištění jejich majetku. Volání pomoci.

2. Vyvolati představu sřícení létadla nebo nuceného přistání za bouře a vichřice. Létadlo překoceno. Pilot vespod a zraněn. Benzinový tank v plamenech. Vůdce rozdělí činnost záchrannou jednotlivým družinám. Každý vedoucí poví, jak by si počínal pomocí materiálu, jsoucího po ruce. Služba zpravodajská. Zajištění stroje. Pomoc raněnému. Bezpečnostní opatření pro okolí atd.

Potěšení ze života.

A. C. Benson praví v knize »*Dům klidu*« (The House of Quiet):

»Má-li býti život šťastný, musí býti příslušnou měrou spojen s činností a radostí, užívaje těchto slov v nejlepšíh jich smyslu.« — »Čerpám z přírody vždy víc a více, nejnepochybnější a nejčistší radosti.« — »Dokázal jsem pokusem, že i život tísňený mnohou nepřizní.... nikdy nemusí vésti k nespokojenosti, chladu nebo tvrdosti.«

Zde se nezmiňuje, ačkoliv to naznačuje jinde, že dobrá služba, prokázaná jiným, činí štěstí vlastní dokonale.

Souhlasím se spisovatelem, že pro ryzí požitek stačí i čerstvý vzduch a pobyt na venku, třeba by nás nevedl vždy hned do hvozdu a na hory. Na neštěstí většina z nás je odkázána pouze na neděle a svátky a nelze tedy jít daleko. Přece však konec týdne (známý anglický week-end, zastavení práce v sobotu v poledne) dává nám příležitost k výletům a vycházkám, které, třeba že krátké, přece mohou být tak uspořádány, aby poskytly skutečného požitku co nejvíce.

H. A. Fisher podává několik pravidel těm, kteří chtějí by si uspořádati svůj sváteční den.

1. Vypracuj si pečlivý rozvrh, jak strávití svátek, buď však hotov pozměnití jej při nejmenší závažné okolnosti.

2. Sama změna práce je svátkem.

3. Nejezdí nikdy vlakem, můžeš-li výhodně jít pěšky.

4. Vydařený svátek je jako věčnost — čas se tu nepočítá.

5. Nejlepším výtěžkem svátku je nové přátelství.

6. Zastav, kde se cítíš šťasten.

7. Vnikni nejprve do ovzduší nového místa, než začneš studovat podrobnosti.

8. Nejužitečněji strávený svátek je ten, který přinesl největší počet nových zkušeností.

9. Vybíráš-li sváteční čtení, říd se zásadou, že hlavním účelem odpočinku je oživení obrazotvornosti.

10. Nejlepšími odborníky v umění dobře užívati svátku jsou malíři, přírodovědci, cestovatelé a historikové. Nejhuře poradí ti hráč golfu nebo kopané.

Roverova odpovědnost.

Pamatuj, že jako rover, vedle toho, že sám ze sebe tvoříš lepšího člověka a lepšího občana, jsi, ať to pozoruješ nebo ne, sledován hochy svého oddílu i celého sousedstva. Hoši hrozně rádi napodobují, a pravím-li hrozně, je to proto, že ve mně budí hrůzu myšlenka, co zlého i co dobrého může být vykouáno pro hochy příkladem, který se jim dává.

Jsou velmi nakloněni považovati za hrdinu druhu staršího, než jsou oni, když si získal jejich obdiv buď svou osobností, nebo některým ze svých skutků. R. Baden-Powell zpovídá se ze svého mládí: Byl jsem nedávno tázán, co mne pohnulo k tomu, že jsem byl jako hoch tak vášnivým hráčem kopané. Připisuji to vlivu staršího hochy, který byl dobře známým hráčem associační kopané v době, když jsem vstoupil do školy. Byl jsem jeho sluhou (fag, hoch-nováček, který posluhuje starším studentům) a pokládal jsem si za čest opatrovati mu převlečník, když hrál, čistiti mu boty a zaspiněný oblek a podati mu horkou vodu, když bylo po hře. Ještě dnes vidím ho v duchu, běžícího lehounce, vždy zdánlivě beze spěchu, jsoucího však vždy včas na pravém místě, aby mohl zasáhnouti ve hru. A vzpomínám jeho pysného opovření, jímž zarazil soudruha, který myslel, že vyprávěním špinavé historky dodává si kdovíjaké mužnosti.

Hned zprvu hleděl jsem se mu vyrovnati a třeba od těch časů až podnes nikdy nedozvěděl se o svém vlivu na mne, byl, díky jeho příkladu, můj život školní na dlouhou dobu podle něho sformován.

Tak se stává, že jako rover nebo starší hoch mezi mladšími bratry máš odpovědnost na svých bedrech, které zprvu ani si neuvědomuješ. Vedeš třeba mnoho hochů k dobrému nebo k zlému podle toho, jak sám mluvíš a jednáš.

»Býti dobrým je šlechetné — ale učiti jiné, jak mohou býti dobrými, je šlechetnější — a k tomu ještě je to mnohem lehčí,« praví Mark Twain, ale o poslední části sentence je možno pochybovati, protože vyučování děje se většinou osobním příkladem; proto jest vám býti opatrnými.

Buďte opatrní, když už ne k sobě, tož aspoň k ostatním. Vidíte, že tu máte ohromnou příležitost, kdybyste ji chtěli využiti pro konání velkého dobra svým mladším bratrum. Můžete je uvésti na cestu, po které, následujice vašeho vlastního chování, dojdou k vlídnému a lidskému přátelství, k poctivému životu a cudnému hovoru.

Přemýšlejte sami, které chyby máte a nechcete, aby je jiní napodobili a zkuste je nahraditi něčím lepším.

Tu je několik příkladů obvyklejších slabostí a naznačen způsob, jak je odstraniti nebo nahraditi.

Popudlivost. Stáváš se rozmrzelým, jdou-li věci špatně nebo dráždí-li tě lidé? Vynut si úsměv a vysuď se poměrným nepatrnostem, které tě rozčilují. Jsi-li v právu, není třeba, abys ztrácel rozvahu. Jsi-li v nepravu, tím méně smíš si to dovoliti.

Kouření. Pomni, že tě hoši budou napodobiti a že kouření je škodlivé jejich zdraví. Nekuř tedy, aspoň tehdy ne, jsi-li mezi nimi.

Klení. Proklínáš v rozčilení nebo užíváš prostých slov v okamžicích bezmyšlenkovitosti? Zkus hvízdati — a sejde ti s mysle.

Chabost a uhýbání práci. Jsi nakloněn »nechávat to Jiřímu«, jak říkají v Americe? Díváš se jen, jak jiní pracují, hrají, vymýšlí si potíže, kterých ani není? Vyhrň si rukávy a dej se do toho! Čekej nejhorší, ale viz nejlepší! Následuj »Jiriho« a odbud rádně svou věc.

Klevetivost. Hovoříš rád o chybách jiných lidí a pozoruješ jen jejich stinné stránky? Drž se pravidla, že aspoň 5% dobra je i v tom nejhorším. Najíti je, v tom je vtip.

Netrpělivost. Lovíš sluneční paprsky a toužíš po měsíci — a proklínáš své neštěstí, nejde-li vše podle tvého přání? »Zvolna, zvolna táhni, oslíku!« Zjankovatiš, budeš-li spěchat. »Vydrž a zvíťzíš!« »Trpělivost je tajemství úspěchu v každém povolání.«

Těžkomyslnost. Nedostatek humoru? Je-li ve všem aspoň 5% dobrého, je tu také aspoň 5% veselosti. Uvědomíš-li si to, přeneseš se přes mnohé nesnáze, zdánlivě beznadějně. Ukaz hochům, jak pracovati s úsměvem.

Nesnášlivost. Jsi snad přepjatým přívržencem své sociální třídy, politické strany, náboženského vyznání? Tyto rozdíly mizí ve skautském bratrství. Cvič a prováděj snášlivost — nauč hochy pczorovati obě stránky každé otázky, nežli si učiní konečný úsudek.

Samostatnost. Toho slova se často užívá, aby se zakryla neposlušnost, nedostatek oddanosti a kázně. Rozvíjej odpovědnost a sebeovládání v duchu pravé svobody; ať každý »hraje pro svou stranu« a ne pro sebe.

Sobečtvi. Nejhorší chyba našeho pokolení, následek úzkého rozhledu, příspěvek k osobní nespokojenosti, zejména v kruzích pracujícího lidu. Cvič nesobečtost: jiní napřed, já až potom. Měj široký rozhled.

Nespokojenost. Obyčejně výsledek přílišného soustředění a pojímání života tuze vážně. Cti jině šťastny a budeš sám šťasten. Všimni si dobra, které tkví ve všem, radosti v životě, slávy, zázračnosti a krásy přírody. Potlač svou ctizádnost.

Škarohlídství. Připouštíš, že potíže nebo nebezpečí nějakého podniku může zastíniti jeho zdar? »Viz nejhorší, ale čekej nej-

lepší!« Optimismus je forma odvahy, která dodá důvěry ostatním a vede je k úspěchu.

Malichernost. Dovedeš se chlubit svým náhledem o otázce, který se náhodou ukázal správným? Rozhlédni se hodně daleko — a pak ještě dále!

Znalost všeho. Jsi přesvědčen, že znaš skauting od a až do z? Čti, studuj, přemýšlej a uvidíš, že — nikoli.

Přemýšlej o jiných svých nedostatecích a hledej jim protilek!

Nejdůležitější služba roverů.

Mezi rozličnými formami služby, k nimž tu byl dán podnět, zdá se na první pohled, že pomoc ve vedení skautů a vlčat je služba poměrně z nejmenších. Ale podíváte-li se na věc důkladněji, je ve skutečnosti z největších, není-li největší všech. Je všem nejprístupnější, neboť příležitost k ní je roverům docela blízká, ale současně je z těch, jimiž můžete dosáhnouti největších výsledků, vychováte-li z hochů muže. Výsledky ty jsou viditelné, neboť můžete pozorovati, jak vám vzrůstají pod rukama. A jsou i nejvýše cenné pro vlast.

Jak je všeobecně známo, národ nutně potřebuje dobrovolnou výchovnou pomoc. Jest ještě mnoho jiných naléhavých věcí mimo čtení, psaní a počty, jež je třeba dnešním hochům znáti, mají-li dojíti úspěchu v životě. Nedostatky školního systému a překážky, které se kladou činnosti učitele, jsou pro ně značnou nevýhodou v naučení se těmto věcem; a tak dobrovolná pomoc »starších bratří« je naléhavě žádoucí.

Roveři, kteří podají pomocnou ruku při výcviku nebo řízení skautských oddílů nebo smeček vlčat, zejména při jejich táboření, vykonají nesmírně cennou službu. Současně je však tato služba s to přinést jim čestné uspokojení. Každý, kdo vycvičil psíka nebo koně poslušnosti a různým kouskům, zná zájem a zadostučinění, které uvnitř cítí. Jak stoupne tento blahý cit u vědomí, že to bylo lidské mládě, na němž jsme mohli pozorovati svůj vliv, když měnila se jeho povaha a dostávala se na pravou cestu, která vede k štěstí života! Tu cítíte, že jste vskutku vykonali cosi, co stojí za zmínku, cosi velikého, trvalého.

Otcovství.

K vykonání čehosi znamenitého je tu ještě jiná příležitost. Jeduho dne stanete se sami otcí. Budete odpovědni za to, že jste hochy nebo dívky přivedli na svět a za pomoc, kterou jim musíte poskytnouti, aby vyšli dobře a úspěšně připraveni do života. Pochybite-li v tom, nebo necháte-li je dokonce utonouti ve skáze a bídě, stanete se vinni zločinu, hodného opovržení,

Má-li někdo převzít zvláštní odpovědnost v životě, na př. vésti obchod, řídit stroje, stavět domy, stane se k tomu způsobným jen zvláštním výcvikem. A zrovna k tomu, v čem je největší a nejodpovědnější povinnost ze všech, k utvoření života a štěstí svých vlastních potomků, šli byste nepřipraveni a ponechali to náhodě? Tak možno vychovávatí jen stádo. Jak velikou věc byste však mohli vykonati, kdybyste měli znalost a zkušenost o výchově mládeže!

V roverství poskytne se vám příležitost nabýti účinných zkušeností o nejlepších a nejužitečnějších úkolech otcovských. Můžete mládeži vnuknouti správné snahy a zdravou činnost, kterými naučí se »řídití samostatně čln v proudu života« a bude vám i možno varovati před úskalími, která budou tu skrytá, tu zjevně tyčiti se jim v cestě.

Kdyby lidé byli cvičeni k otcovství již předem po několik let, jak jinou generaci měli bychom dnes! Celek, massa, ne jedinci, byl by vychován v muže pevné povahy, zdravé chlápíky, kteří by věděli, jak se radovati ze života a uspořádati si jej co nejlépe a dovedli blaho celku klásti před a nad vlastní sobecké zájmy. Naše vlast, jako i jiné země, hostila obdivuhodné množství dobrých lidí, pravě mužnosti. Přišla válka a skosila jejich výkvět; tisíce a tisíce bylo usmrceno, ještě více zmrzačeno, oslepeno, nervově zničeno, všechno naši nejlepší lidé, a zůstalo jen málo takových, kteří by vskutku byli schopni zachrániti rásu a záležitosti národa.

Pretovoření.

V poválečném neklidu a nezaměstnanosti byl to právě onen zbytek výborných mužů, kterým připadla povinnost ukončiti záležitost úspěšně a přiněsti lidu blahobyť a štěstí.

I v těchto nesnázích však je cosi, co může se státi požehnáním; ony otevrou mladým lidem, kteří přicházejí, ohromnou příležitost a široké pole. Máte před sebou nejslavnější možnost a vyhlídku. přiložiti silnou ruku k rekonstrukci vlasti na nových a lepších základech, nežli kdo měl před tím. To však může se státi jenom konáním vzájemné ochotné služby a ne sobeckým stranickým bojem.

My staří, kteří jsme se za dnů svého života pokusili vykonati svůj díl pro milovanou vlast, hledíme nyní k vám mladým se vši nadějí, že vy budete teď pracovati dále. Věříme, že přicházíte konati pro ni jen správně a zapomínajíce na své osobní zájmy, že i vy vykonáte pro ni nejlepší, co dovedete.

Ilja Kříženecký:

Vodní skauting.

(Sea scouting.)

Dne 1. března 1924 bude to pět let, co byl založen Hlavní stan vodních skautů.

Myslím, že vodnímu skautingu nebylo dobře u nás porozuměno. Nebyl dokonale pochopen u těch, kdo ho prováděli, a nerozuměli mu ti, kteří ho kritisovali, bohužel odmítavě. Netřeba psáti, jak se vodní skauting špatně prováděl. Řekněme si raději, jak by se prováděl lépe. Raději rozeberu špatnou kritiku a vynasnažím se získati odpůrce pro myšlenku vodního skautingu.

Nebudu se zabývatí výtkami, jež se týkají hmotné stránky. Zadarmo nic není a vydělati si na svůj skauting patří k věci. Proto, že snad nějaký vodní skauting nebyl dokonalým skautem, nepřestal být vodní skauting skautingem.

Všimněme si však výtek rázu ideového. Vodní skauti prý nejsou skauti, protože jim jejich vodáctví nedovoluje zabývatí se skautingem. Nikdo se přece nespokojí tím, co někde slyšel povídati, nebo tím, co se mu zdálo z nějakého běžného setkání. Všimněme si, co vodní skauting chce. V české brožůře nalezne větu, že »vodní skaut je především skautem.« V americké The Seascout Manual, B. S. A. New York 1921, 4. vydání, by našel:

Co je námořní skauting a jak se máme na něj dívatí? Námořní skauting je plavební odbor amerických skautů. Je přístupný všem registrovaným skautům a skautským činovníkům. Zde přistupují, jako pro osvěžení k novému období skautingu — ku přípravě pro moře, ne z povolání, ale jako amateuri. Pracují v řadě postupných tříd, v nichž je námořní

výcvik vstěpován do pravidelné skautské práce: obě se nedá oddělit, jedno je logickým pokračováním druhého.

Věnovavše se pohotovosti na zemi, skauti se nyní obra- cejí k pohotovosti na moře.

To praví v Americe, kde mají moře, a kde tedy vodní skauting je obsažnější. Co u nás, kde naše poměry nevyžadují tolik speci- elních znalostí?

Kde pak prý u nás vodní skauting, Sea scouting. My nemáme moře. Američtí námořní skauti ho také všude nemají. Tam jako viditelný odznak námořního skautingu považují evičný stožár, na kterém námořní skauti v zimě v létě konají evičení. Sklápejí ho, vztyčují, vytahují plachty, spouštějí je atd. A to všechno na suchu. V roce 1915 byl v Americe Spouštějí je atd. A to všechno na suchu. V roce 1915 byl v Americe National committee on Nautical Scouting. Dnes říkají N. C. on Sea scouting. Kdo trochu rozumí, pozná rozdíl. Pravda, je v tom politika. Amerika zápasí o moře. Námořní skau- ting vábí hochy k moři. V prvním odstavci předmluvy k Seascout Manual stojí:

Mnohý hoch má záchvaty bujné fantasmie, slyší-li o mlž- ném lesku moře a velikých udatenstvích na širé pláni mořské. Je to správné, jestliže tyto sny mají vykrystalisovati v pro- spěšnou znalost lidí a věcí moře. Lodě přinesly nás na tyto břehy a můžeme-li věřit skutečnosti, prospěly nám velmi a musí v tom pokračovati, je-li v minulosti něco, z čeho je možno se učiti.

A pro nás by nemělo významu moře, českoslovenští námořníci na československých lodích? Idealista? — snilek? — nemožnosti? Dobře, myslíme si o tom každý své a mluvíme jen o vodním skau- ting.

Program námořního výcviku amerických námořních skautů je rozdělen do pěti tříd. Hoch musí býti star 15 let a vážit aspoň 112 liber (asi 56 kg). Umí-li vázati určité uzle, předvede-li užití zá- chranného pasu neb plaváku a napíše-li aspoň ve 200 slovech ná- mořní dějiny Spojených států, složí námořní slib tohoto znění:

Na mou čest, jako plavčík učiním vše,

1. abych dovedl plovat, a abych zachoval zásadu »b u d při- praven« pomoci těm, kdož potřebují pomoci pro ně- jaké neštěstí na vodě,

2. abych na každém člunu, na nějž vstoupím, věděl, kde jsou umístěny prostředky k záchraně života, abych si v mysli uvědomil svou odpovědnost ve vykonávání rozkazů za sebe a své druhy v případě nehody,

3. abych byl bdělý a obezřetný, vždy na pozoru proti ne- hodám na vodě,

4. abych pomáhal odpovědným osobám při vykonávání pravidel a používání a zabezpečení člunů a vždy abych hleděl, aby bylo zachováno námořní heslo: »Ženy a děti napřed!« Tím stává se plavčíkem a je evičen v první třídě, která je pojmenována třída »šalupy« (sloop class), což je malý námořní člun o jednom stěžni a jednoduchém plachtovi — hlavní plachtě a ko- satce. Ve skutečnosti připravují se zde skauti na zemi pro výcvik na lodích a připravují svou pohotovost, jak je dána odbornými zkouškami z plavání a záchraňování.

Když byl vycvičen, postupuje tento »učedník« (seascout appren- tice) do další »třídy škuneru« (schooner class). Jméno je po lodi, která má dva až pět stožárů s vratiplachtami. Skutečný výcvik je však ovládání malých člunů vesly v mužstvech. Po vycvičení pře- chází »řádný námořní skaut« (ordinary seascout) do »třídy barken- tiny« (barkentine class), což je loď o více stěžních; k vratiplachtám

přistupuje na předním stěžni několik plachet obdélníkových. Ve skutečnosti se cvičí ovládnání člunů pod plachtou. Výcvik je dokončen a skauti se nazývají »vycvičení« (able scout — vzato z námořnictví, kde A. M. = able man = schopný muž značí námořníky vycvičené k pracím na palubě, na rozdíl od těch, kteří zůstávají na přídě a jsou určeni k lehčím pracím. V této třídě se poprvé dělají menší plavby. V další třídě bárky (bark class — loď s oplachtěním ještě složitějším — doplňuje se výcvik předcházející a nové je to, že skauti cvičí ve velkých skupinách — tak, jak tomu je na velkých lodích. Není to jen tak, aby 30 mužů na palubě pracovalo přesně jako stroj, aby se nestala nějaká nehoda. Odměnou je titul »výborný« (extra scout).

K postupu do páté a vrcholné třídy je podmínkou dlouhá plavba (150 mil), neb práce na cvičném stožáru (práce s plachtami, sklápění a vztyčování stožáru atd.).

Toť obsah námořního skautingu. A ještě něco o vnitřní organizaci oddílu.

Oddíl (ship lod) stojí v čele velitel (seascoutmaster neb skipper, vlastník lodí). Ku pomoci má prvního a druhého zástupce (first, second Junior). Třída oddílu (dle níž se nosí uniformy všech) záleží na celém oddíle. V prvé musí míti oddíl 1—4 družiny po 9 skautech, z nichž alespoň dva musí býti I. třídy. Ve druhé 2—4 družiny po 9 skautech, alespoň čtyři I. třídy ve družině. Ve třetí 3 po 9 skautech, alespoň 6 I. třídy. Ve čtvrté 4 družiny po 9 skautech po 6 I. třídy. Povyšování celého oddílu děje se slavnostním způsobem. Je-li ztracena některá podmínka, ztrácí svou hodnotu celý oddíl, velitele nevyjímaje.

Každá družina je celek navzájem úzce pracující. Rádce (coxwain = kormidelník) je velitelem svého člunu a především pečuje o loď a její výzbroj a o plavbu. Jeho zástupce stará se o potraviny a kuchyni. Číslo 3 je písař, pokladník a ošetřovatel v jedné osobě. Číslo 4 s titulem pekař pomáhá při péči o žaludek. Číslo 5 má na starosti signály, počínaje vlajkami a konče radiem. Číslo 6 je dobrý plavec, vyzná se nejlépe v zachraňování a pečuje o pitnou vodu. Číslo 7 je truhlář. Číslo 8 má na starosti práce a opravu z kovu. Číslo 9 pečuje o plachty a stany, vyzná se v provazových pracích a v šití. Přirozeně, že každý ve svém oboru pracuje pro celý člun. Při nějaké výpravě stará se každý o jedinou věc a jistě, že to jde rychleji. Aby pak velitel nebyl v tomto za svými hochy pozadu, má se svými zástupci dva pobočníky, z nichž jeden pečuje o jídlo a druhý o loď.

To je vše hezké — že ano? Tak je to napsáno v Seascout Manual (americká příručka námořního skautingu). Amerika je však daleko a nevíme, jak to tam chodí. Na tom nezáleží — jistě po američánsku. Ale my nejsme Američani a tak bychom to tak nedovedli. Je zde však myšlenka — ta jde vyčíst z knih. Provádějme ji upřímně a poctivě a jistě, že ponese dobré ovoce.

Vyčetli jste tu myšlenku z toho?

Cvičení na vodě, na lodích ve skautském duchu nepomíjí základních věcí skautingu (charakter, tělesnou zdatnost, psychickou zdatnost), ale přináší novou pomůcku vedle života v přírodě a táboření — vodáctví. Doplňuje tyto jistě ne nedostatečně pomůcky. Přivádí skauty ve styk s novým prostředím, které působí tak mocně, že dává zvláštní rázovitost, osobitý charakter. Ukojuje touhu mládeže po něčem novém — dobrodružném.

Tím, že připravuje překážky těžké a nebezpečné, učí skauty tyto přemáhati, silí je tak a tříbí jejich zdatnost.

A nyní, jak vésti takový oddíl vodních skautů? Všimneme-li si podrobně vypracovaného programu amerického, vidíme, že první věci je, seznámiti hochy s tím, čeho budou později používat. Tedy ukázati jim druh lodí v modelech. Naučiti je znáti člun a jednotlivé jeho části dle modelu, výkresu. Praktická cvičení jsou z počátku pouze cvičení osobní pohotovosti. Dokonalý plavec a zachránce. Počátky lodních prací (plachetní, provazové práce).

Zatím co potom seznamujeme hochy dále s teorií plavby, plavebními poměry, začínáme také s praktickým prováděním. Když jsme je již dříve na pevné zemi seznámili se všemi rozkazy, které přicházejí na lodi, cvičíme je tyto rozkazy na lodi prováděti. Je důležité, aby se všichni vystrídali při kormidlování a vedení člunu. Tak hoch pozná důležitost velení na lodi a jistě dovede potom lépe plniti rozkazy.

Když seznámíte hochy se vším, co na vodě je viděti, nesmíte zapomenouti na to, že každý musí se naučiti znáti svou povinnost, jestliže se něco stane.

A konečně pracuje-li každá družina bezvadně, je zde ještě jedna věc. Naučit je pracovati ve velkých skupinách. Stává se velmi často, že se podceňuje práce, která snad nejví přímo nějakého účinku a přece pro celek má důležitost nesmírnou. Je nutno poznat, že právě tam, kde se konají veliké věci, záleží na tom nejvíce, jak se řídíme pokyny toho, jenž má po všem přehled.

Vím, že je mnoho věcí, které voda a život na vodě skautingu přidal. Věřím, že dobrý vodní skaut musí býti výborným skautem. A proto přeji »Dobrou plavbu« všem, kdo plují pod oddílovými barvami.

Jar. Novák:

Skaut — pozorovatel.

Methodika výcviku v pozorování, krytí a usuzování.

Tuto uvedená cvičení a hry buďtež zařazovány do programu schůzek a vycházek vedle ostatních oborů činnosti.

První večer.

Důkaz, jak jsou civilisovaní lidé špatnými pozorovateli.

1. *Pokus s hodinkami.* Vůdce ukazuje hochům hodinky: »Znáte, hoši, všichni dobře hodiny? Kolik je hodin?« Hoši odpovídají. »Opravdu je tolik?« »Na tvých ano, vždyť to vidíme!« — Vůdce skryje na to hodinky, rozdá papír a dá hochům nakreslit ciferník. Obvyklé chyby: římská či arabská čísla? Je tu vteřinový ciferník? Je vidět číslo VI? Jaký tvar mají ručičky? — Kdo nejlépe pozoroval? Proč tolik chyb? — »Že jsem neřekl, abyste pozorovali, jak ciferník vypadá? Ale to musí vidět skauti bez upozornění!«

2. *Vlastní šat:* Kolik máš knoflíků u vesty? Nedívej se na ni! — Jaký vzorek má tvoje kravata? — Jakou barvu mají nitě tvého kabátu? — Kolik háčků máš ulomených u bot? atd.

3. *Pokus s penízem.* Československou korunu jistě všichni znáte! Jak jsme byli na ni hrdí, když se objevila nad záplavou papírových »úplavic!« Nakreslete ji z obou stran se všemi podrobnostmi!

O významu řádného pozorování.

Umění pozorovati. Zákl. skautingu, str. 140—141.

Umění pozorovati. Úvod. Zákl. junáctví, str. 239—242.

Podnět k vlastnímu pozorování.

4. »Zlaté« ručičky. Do příští schůzky všimněte si, které veřejné hodiny v Praze mají »zlaté« ručičky. O závod. (Ve velkoměstě.)

5. *Pojištění.* O závod do příští schůzky vyhledejte domy, na nichž je připevněna tabulka: »Pojištěno u Slavié«. (Pro menší místa). —

Prvá vycházka.**Cestou.**

6. *Najděte chyby.* Zakl. skautingu, str. 146.

Na tábořišti.

7. *Závod v postřehu.* Ve vzdálenosti asi 50 kroků od tábora prostřeme plachtu a na ní rozložíme asi 10 různých předmětů. Úkolem skauta jest, doběhnouti co nejrychleji k plachtě, zapamatovati si tu rozložené předměty a co nejrychleji se vrátiti. Vůdce vypouští postupně závodníky, poznamená jich čas od startu k opětnému návratu a dá si napsati, co hoch viděl. Sečítají se body za nejsprávnější pozorování i nejrychlejší běh.

Druhá schůzka.

4., 5. »Zlaté« ručičky ev. »Pojištění«. Hoši podávají zprávy a zjišťuje se, kdo více našel. V případě potřeby stanoví se, jak si hoši vzájemně zkontrolují údaje.

O roztržitosti.

Skaut má vždy všech pět pohromadě. Pozoruje stále vše kol sebe. Pozorované si věrně zapamatuje.

Mladý pozorovatel. Zakl. junáctví, str. 243. Tak jedná skaut. Protivou skautovou jsou roztržití učenci. Znáte jistě některou anekdotu o zapomnětlivém profesorovi.

Jistý německý učenec byl nejen znamenitým vědcem, ale i velkým otcem, neboť měl třináct dětí. Kdysi krácel zamyslen k domovu. Pojednou zpozoroval umazaného kluka hrát si v blátě na ulici. — »Brr!« otřásl se ošklivostí. »Že tě sem, dítě, rodiče pustí! Cí jsi, chlapečku?« — »Já jsem váš, tatínku!«

Newton musil mítí vejce vždy přesně uvařena a proto vlastnoručně vkládal je do vody a s chronometrem v ruce odpočítával přesný čas. Jednou však byl příliš zaujat jakýmsi velkým problémem. Omylem dal vařit chronometr a čas odpočítával na vaříčku. Tehdy asi poprvé se nedopočítal.

Ještě hůř bylo profesorovi, který krácel domů za velkého lijáku. Předě dveřmi bytu oklepal mokrý deštník a chvátil do pokoje. Uspokojeně položil deštník do pohodlné a suché lenošky a sám si stoupl do předsíně pod věšák, aby okapal.

A nejhůře to dopadlo s jistým náruživým kuřákem. Zapomněl, že v nekuřáckém kupé vlaku nesmí kouřit a když mu to konduktér důrazně připomenul, v horlivosti položil cigaretu na lavici a vyhodil se oknem ven.

H r y.

8. *Na ukazatele.* Vůdce provede osm přesně odlišených pohybů ev. postojů. Dva — tři hoši, druh po druhu, aniž by hleděli na cvičícího před nimi, předvedou totéž v přesném pořadí.

9. *Na telefon.* Hoši usednou vedle sebe. Vůdce prvému naseptá do ucha cizí slovo, ku př.: ekrasit, molekula, Hindustan, Kopra atd. Hoši si slovo to vzájemně šeptají a poslední vyřkne je nahlas. Obvyčejně bývá již značně zkomoleno.

Je neskautské, nepamatovat si svěřené sdělení a nedovést jej řádně druhu reprodukovat.

Pro vlastní pozorování.

10. *Hleďte komín.* Ze vhodné pohlednice domácího města ustrihli jsme část, na níž je vyobrazen typický komín, který sice není všeobecně znám (ne tedy tovární!), ale který jest možno dle určitých známek poznati. Kdo do příští schůzky objeví, kde se komín nalézá?

Druhá vycházka.

Cestou.

11. *Sběratelé.* Jeden hoch jde napřed a ztrácí předem určené předměty: knoflíky, barevná papírová kolečka, červené sirky, malé hřebíčky atd. Předmětu je od každého druhu stejný počet. Hoch má o závod sbíratí určitou věc. Kdo našel nejvíce, vyhrál.

Na tábořišti.

12. *Podivný plod.* Pověsme na skrytou větev smřčku hadrový míč, jablko, citron, dětský cucáček a j. Označme hochům přibližně místo a dejme hledati o závod.

13. *Hádej, mistře, kdo tě uhodil?* Hoši stojí v půlkruhu. Ve středu, obrácen k nim zády, pozorovatel. Jeden z hochů, kterého vidíce nepozorovaně označí, plácne pozorovatele do zad. Ten se hbitě otočí a dle postoje a tvářností chlapců snaží se uhodnouti, kdo jej udeřil.

Třetí schůzka.

10. *Kdo objevil komín?* Referáty o pátrání a jeho výsledku.

Postřehnouti známku.

Postřehnouti známku. Zákl. junáctví, str. 246.

Jevy z rakové. Zákl. skautingu, str. 144.

Hry.

14. *Na postřeh:* Položte v klubovně na místo, odevšad dobře viditelné, drobný předmět. Vpusťte na to hochy do světnice, oznaňte, co mají hledati a to jen zrakem (ničeho se nedotýkat!). Kdo první uvidí? — Několikrát opakovat!

13. *Hádej, mistře, kdo tě uhodil?* (Viz vycházku předcházející.)

Podnět k vlastnímu pozorování.

15. *Všimněte si novinek ve městě:* Nových firem, veletržních stolanů, nových omítek, krytin, pokácených stromů atd.

Třetí vycházka.

16. *Cestou. Blízko i daleko:* Zákl. skautingu, str. 146.

Na tábořišti.

17. *Slovní štafeta.* Rozestavíme členy dvou neb několika družin v stejném počtu a stejné vzdálenosti od sebe (štafeta). Na to prvním závodníkům každé štafety sdělíme nějaké slovo — každé štafetě jiné. Na dané znamení první vyběhají, šeptají slovo druhým, ti třetím atd. Kdyby štafeta zaslechla slovo štafety druhé, tato by prohrála. U cíle rozhodčí zapíše čas, na to poslední závodníci, druh po druhu, sdělují mu poselství. Vítězí družina, která dané slovo nezměněno doručila. Kdyby tomu bylo u několika družin, vyhrává z nich ta, která byla dříve u cíle.

18. *Modří ptáci.* Po větvích v lese rozvěsíme modré (nebo jiné, pokud možno tmavé) skautské šátky. Hoši o závod hledají. Kdo víc najde?

Čtvrtá schůzka.

Novinky ve městě. Referát pozorování minulého týdne. (15.)

H r y.

Přesvědčte se, jak dalece stoupla schopnost pozorování. (1.—2.) Kolik máš knoflíků u kabátu? — Jakou stuhu (podrobnosti!) máš na klobouku? — Kolik je hodin na mých hodinkách? Ušchováme je a tážeme se: Jak se natahují? Kde je odražen email na ciferníku (není třeba vůbec)? atd.

Na postřeh (viz třetí schůzku č. 14).

19. *Zkouška pozornosti.* Čtyři číslice bez pořádku, ku př. 8364. Necht' si je hoši zapamatují. Na to položí před sebe větší papír, zavrou oči a tužkou píší čísla postupně v seriích takto: 8364, 3648, 6483, 4836, 8374, 3648 atd., vždy prvé číslo předcházející jest posledním v následující serii, kdežto ostatní postoupí o místo ku předu. Sečteme správně napsané serie za dobu jedné minuty. Průměrný dospělý muž napíše deset skupin za minutu.

Podnět pro týden.

Cvičte se ve zkoušce pozornosti! Příště znovu o závod!

Čtvrtá vycházka.**Cestou.**

20. *Tajně spiknutí.* Zvěděli jsme, že byla v našem městě založena tajná společnost, která má hrozné zámysly. Je nutno objeviti její členy a na nich vyzvědět černé plány. Označují se různými nenápadnými sportovními odznaky. Hleďte takové, kdo víc najde?

Na tábořišti.

Závod v postřehu. (Prvá vycházka č. 7.)

21. *Hra s pasy.* Hoši odepnou si skautské pasy. Jeden konec podrží v ruce, druhý dají vůdcevi. Na povel »táhni!« musí hbitě povolit, na »povol!« musí napnout. Kdo se zmýlí, dá zástavu.

Pátá schůzka.

Zkouška pozornosti. Ve formě závodu. (Schůzka čtvrtá, č. 19.)

22. *Lov na suchu.* Z provázku uděláme smyčku a její oko položíme na židli. Hoši usednou kolem a ukazováčkem oprou se o okraj židle. Na povel »do sítě!« vloží prst do oka, na povel »do vody!« vrátí se na původní místo. Kdo se zmýlí neb opozdí, je zatáhnán (žertem) za vlasy neb ucho »rybářem«. Hledíme ryby zmásti: »Do sítě — do vody — do vody (nemají prstem hnout) — do sítě — do vody« atd. Až jsou hodně zmateni, pojednou zatáhneme prudce provázkem a vytáhneme ve smyčce nějakou »rybu« — prst.

23. *Hledat podrobnosti.* Rozdáme hochům stejné pohlednice, nebo stejná čísla časopisu s obrázky. Určíme některý obrázek a klademe otázky: »Kde je na obrázku vyobrazen topol?« — »Jaké boty má osoba, jdoucí po silnici?« — »Kolik oken má chalupa u lesa?« atd. Kdo první správně odpoví, obdrží bod. Vyhrál, kdo má nejvíce bodů.

Podnět pro týden.

Kde jsou dosud v městě šindelové střechy?

Pátá vycházka.**Vlakem.**

Blízko i daleko z vlaku.

24. *Kdo první uvidí?* Vůdce se táže: »Někdo seká na poli. Kdo to je?« Hoši se dívají z okna a o závod odpovídají. — »Vidím lípu v polích. Kde je?« — »Jede auto? Jaké má číslo?« atd.

Na tábořišti.

25. *Hledání kolíků.* V určitém pruhu lesa zarazíme postupně 20 očíslovaných kolíků, od prvního až k dvacátému s čísly římskými, a 20 očíslovaných kolíků s čísly arabskými. Dvě družiny závodí, jedna hledá kolíky označené arabskými, druhá římskými čísly. Kontrola, zda některý neminuli, provádí se tím, že jsou postupně kladeny od jedničky. Která družina první všechny nalezla, vyhrává.

Modří ptáci. (Třetí vycházka, č. 18.)

26. *Otevři uši!* Které zvuky nyní slyšíme? Odkud přicházejí? Jak jsou asi daleko?

27. *Na poslouchanou.* (Tiše choditi. Zákl. skautingu, str. 147.)

Šestá schůzka.

Kdo našel šindelovou střechu? Referáty.

O Kimovi.

Viz »Základy junáctví«, str. 248, nebo knihu »Kim« od Rudyarda Kiplinga.

28. *Kimova hra.* (Základy junáctví, str. — . — Základy skautingu, str. 142.) Opakovat asi dvakrát!

Šestá vycházka.**Za noci.**

V ý k l a d. (Zákl. skautingu, str. 145.)

29. *Světélka:* Zákl. skautingu, str. 154.

Na tábořišti.

30. *Na výzkumnou cestu.* Hochy vyšleme na různá místa do kraje, aby tu zjistili stav půdy, hojnost dříví, pitné vody, zda jahody, borůvky, houby, jaká zvěř, zda hojnost stezek či divočina atd. Referáty.

Na telefon. (Druhá schůzka, č. 9.)

31. *Rebel.* Jednoho chlapce odešleme stranou. Na to všichni vykonají určitou věc (ku př. rozepnou si levou náprsní kapsu u skautské košile), pouze jediný rozepne pravou. Na to zavoláme hadače. Má za úkol zjistit rebela a v čem je neposlušným.

Lo v na suchu. (Pátá schůzka, č. 22.)

Sedmá schůzka.

32. *Co změněno?* Hoši vejdou do místnosti. Na to vyjdou ven, vůdce přestaví židli, nebo pootevře okno atd. Pak hochy zavoláme. Kdo první zjistí, co vůdce provedl?

Kimova hra.

Zkouška pozornosti. (Schůzka čtvrtá, č. 19.)

Sedmá vycházka.**Cestou.**

33. *Adresář.* Hleďte o závod na firmách jména: Doležal, Černý, Novák, Kučera.

Na tábořišti.

34. *Na slepou bábu* (v kruhu). Hoch se zavázanýma očima chytá dva jiné, kteří občas naň pokřikují. Ostatní drží se za ruce, tvoříce kruh.

Na poslouchanou. (Zákl. skautingu, str. 147.)

35. *Na slepce*. Zavážeme skautu oči a dle hmatu po obličejí má poznat, koho se dotýká.

(Pokračování.)

Lví skaut.

Povzbuditi zájem o skládání zkoušek a průkazů v různých znalostech a zručnostech, dáti této snaze určitý směr a podnítiti všestrannost bude míti za úkol odznak »lvího skauta«.

Lvím skautem může se státi pouze prvotřídní skaut nebo rover. —

Způsobiloš k tomu nabude následujícím průkazem:

1. Získá odznak první pomoci, který prvotřídní skaut ostatně už má;

2. získá dva odznaky za zkoušky v oboru skautství (drvoštěp, kuchař, stopař, táborník, zákopník, zpravodaj), z nichž stopařský v každém případě;

3. získá dva odznaky z pomocných služeb (hasič, ošetřovatel, průvodce, záchrance, zdravotnictví), z nichž záchrance je povinný;

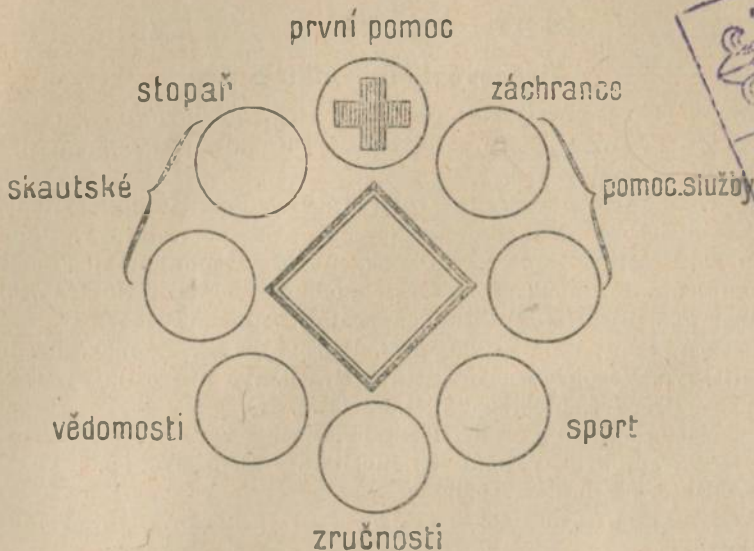
4. získá jeden odznak z oboru vědomostí (archeolog, botanik, esperantista, geolog, geometr, hvězdář, houbař, meteorolog, tlumočnick, zoolog);

5. získá jeden odznak z oboru ručních prací (elektrotechnik, fotograf, horník, instalatér, knihař, kovář, krejčí, košíkář, obuvník, rolník, strojník, tkadlec, truhlář, včelař, všeumělec, telegrafista, zahradník, zedník);

6. získá jeden odznak z oboru sportovního (aviatik, atlet, bruslař, cyklista, lyžař, lukostřelec, lodník, plavec, štolba, střelec, šermíř, veslař).

K odznaku za školní prospěch a k odznakům zábavným (hudebník, malíř, rybář, trubač) neběře se zřetele.

Odznakem lvího skauta je lví hlavička, vyšíta červeně na čtverci hnědé (khaki) látky v rozměru 2,5 × 2,5, orámování zelené (štávní zeleně). Nosí se na pravém rukávě v hořené části nad loktem s příslušnými odbornými odznaky kolem v tomto sestavení:

Ostatní získané odznaky nosí se ve vodorovných řadách po třech pod touto sestavou.

Odznak uděluje náčelnictvo k návrhu okresního zpravodaje (správný postup: vůdce, místní sdružení, okresní zpravodaj, župní zpravodaj, zpravodaj náčelnictva, náčelnictvo).

Kancelář zpravodaje náčelnictva založí katastr lvích skautů.

Odborné zkoušky skautské.

(Doplněk všeobecných ustanovení.)

Viz »Organisace«, stránka 40.

1. Odbornou zkoušku může skládati a na odznak má právo teprve skaut druhotřídní. Nováčkové jsou vyloučeni.

2. Vůdce skautů nebo vlčat může získat odznak. Nosí ho zjevně však jen se svolením okr. zpravodaje.

3. Odznaky nosí se na pravém rukávě mezi ramenem a loktem ve vodorovných řadách po třech v pořadí, jak byly získány. Odznak »první pomoci« nosí se nad všemi ostatními hned pod ramenem, ať byl získán kdykoliv.

4. Ve svém vlastním pracovním nebo vědeckém oboru nemůže skaut dosáhnouti odznaku. Učěň nebo pomocník kovářský, elektromontér, instalatér, krejčí, obuvník z povolání a pod., studující medicíny, konservátorista nemohou získati příslušného odznaku. Očekává se od nich spíše, že věnují se činnosti instruktorské mezi ostatními bratry.

Z Náčelnictva Svazu.

Jmenování činovníků Svazu.

Ve schůzi náčelnictva dne 6. září t. r. jmenováni:

Zpravodajem pro Vodní skauty: Br. Jan Nušl, Vinohrady, u Vodárny 6.

Okresními zpravodaji: Br. Jos. Matějček, učitel v Klatovech, nábřeží Boženy Němcové 173/III. (Klatovy, Plánice, Nýrsko, Přeštice). — Br. Fr. Čapek, cukrář v Lomnici nad Popelkou (Lomnice n. P.). — Br. Jos. Bedřich, odborný učitel v Novém Jičíně, Háznerova ulice (Nový Jičín, Frenštát, Fulnek, Příbor). —

Zástupci okr. zpravodaje: Br. B. Zounek, úředník, Bratislava, Všeob. pensijní ústav (Bratislava a okolí). — Br. Lad. Pour v Přerově, Mošenská ul. 23 (Přerov).

Sborovými vůdci: Br. Fr. Vallin v Přerově, Riegrova 7. — Br. Jar. Dobruský, soudní kancelista v Benešově, čp. 102. — Br. Jos. Mikeš, úředník v Košicích. —

Zástupcem sborového vůdce: Br. Ot. Tománek v Ostravě.

Tajemníkem župního zpravodaje br. M. Duško, soukromý úředník v Mladé Boleslavi.

Tajemníkem okresního zpravodaje br. Karel Bartoš v Mladé Boleslavi 28/II.

Ve schůzi Náčelnictva 16. října 1923 jmenováni:

Župním zpravodajem: Br. Jan Říha, učitel, Litomyšl.

Zástupcem župního zpravodaje: Br. Vl. Fanderlík, zemský rada, Brno, u Městského Dvora.

Okresními zpravodaji: Pro Old Skautky: s. M. Dobrořuková, Praha. — Pro pražské Old skauty: br. J. Fišer, Praha. — Pro okres Břeclavu: br. Fr. Durdík, ředitel městského úřadu v Břeclavi. — Pro Prahu: Jos. Kazil, medik, Praha. —

Zástupci okresního zpravodaje: br. MUC. Slánský v Luhačovicích pro okres Uh. Brod. — Br. Gustav Krajina, báňský úředník v Petřvaldě pro Těšínsko.

Sborovými vůdci: br. Fr. Černý, profesor tělocviku v Rychnově n. Kn. — V Praze: pro I. sbor: Br. Václav Vodenka. — Pro II. sbor: Br. Fr. Kučera. — Pro III. sbor: Br. dr. Vojt. Říha. — Pro IV. sbor: Br. Vlad. Klouda. — Pro V. sbor: Br. V. Rački. — Pro VI. sbor: Br. MUC. J. Šimsa. — Pro VII. sbor (roverů): Br. inž. Kocourek. — Pro VIII. sbor: Br. F. Skřivan: V Petřvaldě: Br. Jan Petřík, Petřvald. — V Prešově: S. Marie Perková, Prešov, Veteriná ul. 8.

Zástupci sborového vůdce: Br. V. Müller pro I. sbor pražský. — Br. Lad. Skramlík v Liberci.

Tajemníky okr. zpravodaje: Br. MUC. Jos. Neudörfel, Něm. Brod 227. — Br. Fr. Huml v Praze.

Jmenovaným instanční cestou zaslány příslušné dekrety. Publikaci v časopisu »Vůdce« jest považovati za úřední sdělení všem oddílům a funkcionářům.

Čestné odznaky:

Swastika 5. klubu O. S. Náčelnictvo schválilo udělení swastiky 5. klubu O. S., vedoucímu téhož klubu bru. K. Dobrorukovi a tajemníku bru. Duškovi za dlouholetou a vytrvalou práci v klubu.

Vůdce — vedoucí.

Náčelnictvo Svazu Skautů upozorňuje, že název »vůdce« náleží jen plně kvalifikovaným vůdcům oddílů, kteří jsou nejméně 20 let staří a složili vůdcovskou zkoušku. Ostatní mohou užívati pouze názvu »vedoucí oddílů«. — Vůdce zkoušeti mohou zpravodajové nebo osoby od nich zplnomocněné. — Náčelnictvo se usneslo, všem zkušeným vůdcům vydati zvláštní dekrety. Žádáme proto všechny vůdce, aby nám zaslali potvrzení o vykonané zkoušce, podepsané zpravodajem, eventuelně i legitimaci k opravě. — O kvalifikaci a zkoušce vůdcovské viz »Organisaci«, str. 71 a 72.

Řád o přijímání a propouštění členů v oddílech.

Z »Organisace« plyne:

Do oddílu přijat je *hoch na zkoušku*. Tento stav trvá nejméně do účasti čtyř schůzek a čtyř vycházek. Hochovi v této době budiž dána možnost přesvědčiti, že ovládá určité — předepsané — schopnosti. Je to t. zv. nováčkovská zkouška. Hoch stává se *nováčkem*; je mu dovoleno nositi oddílovou pásku a je zařazen do družiny. — Prokáže-li nováček, že chce býti řádným členem družiny, přihlásí ho rádece ke slibu. Nováček stává se *skautem* (ve smyslu organisacním). Slib lze skládati teprve po tříměsíčním členství v oddíle, nejpozději však do šesti měsíců. Za tu dobu možno jistě hoča poznati; nelze-li mu i po šestiměsíční výchově v oddílu důvěrovati, nutno ho prostě propustiti z oddílu.

Hoch na zkoušku přijatý musí odevzdati otcem (poručníkem) potvrzenou »Přihlášku«. Tento tiskopis zůstane v oddílovém seznamu a postupně se vyplňuje.

Hoch na zkoušku:

1. Odehází-li a nevstupuje zatím jinam, budiž jeho »Přihláška« vrácena přímo rodičům. Potvrzení se mu nevydá — on není dosud členem sdružení.

2. Přestupuje-li přímo do jiného oddílu, odevzdá se »Přihláška« přímo vedoucímu oddílu, do něhož hoch vstupuje. Přestoupení může se státi jen po dohodě obou vedoucích.

3. Je-li z jakýchkoliv důvodů z oddílu propuštěn, vrátí se »Přihláška« přímo rodičům.

Nováček:

1. Odehází-li a nevstupuje zatím jinam, budiž jeho »Přihláška« vrácena přímo rodičům. Potvrzení se mu nevydá.

2. Přestupuje-li přímo do jiného oddílu, odevzdá se »Přihláška« přímo vedoucímu oddílu, do něhož nováček vstupuje. Přestoupení může nastati jen po dohodě obou vedoucích.

3. Je-li z jakýchkoliv důvodů z oddílu propuštěn, vrátí se »Přihláška« přímo rodičům. V mnohých případech (při neshodě povah, vzdílech let atd.) bude však možno doporučení dříve nováčkovi vstoup do jiného oddílu.

Skaut:

1. Odchází-li a nevstupuje zatím jinam, nechť odevzdá odznaky a legitimaci. Žádá-li o to, budiž mu vystaveno »Potvrzení«.

Potvrzení.

Br. přihlásil se dne . . . / do . . . oddílu
 a po čestném slibu stal se dne . . . /
 členem Svazu skautů RCS.

V oddílu dosáhl hodnosti
 Oddíl opouští dne . . . /

.....

rádce

Razítko

vedoucí

2. Přestupuje-li přímo do jiného oddílu, odevzdá se »Přihláška« přímo vedoucímu oddílu, do něhož skaut přestupuje. Přestoupení může nastati jen se svolením vedoucího. V případě neshody obou vedoucích smí býti přijat teprve tři měsíce po odchodu. »Přihláška« uloží se v listkovém seznamu župy.

3. Je-li z oddílu propuštěn (pro neslušné chování, porušení kázně atd.), nechť vrátí odznaky a legitimaci. Potvrzení se mu nevydává. Jako skaut smí býti přijat až tři měsíce po propuštění. Proto odevzdá se jeho »Přihláška« do listkového seznamu župy. Přihlásí-li se propuštěný skaut znovu do kteréhokoliv oddílu, vyžádá si vedoucí jeho »Přihlášku«. K propuštění je třeba písemného souhlasu sborového vůdce.

Vyloučení ze Svazu:

Pro závažné přičiny (hrubé porušení etí, poškozování jména skautského atd.) nastává vyloučení ze Svazu. K tomu je třeba písemného souhlasu zástupce Svazu, okresního zpravodaje.

Pražský skaut

(místní sdružení pro Velkou Prahu), koná v pondělí dne 19. listopadu 1923

řádnou valnou hromadu

ve velkém sále Skautského domova, Petrské nábřeží, o 7. hod. več.

Pořad:

1. Čtení zápisu.
2. Zprávy činovníků.
3. Volby.

4. Volné návrhy (podati týden předem).

Nesejde-li se v 7 hod. k usnášení dostatečný počet členstva, koná se druhá valná hromada o půl hodiny později za účasti jakékoliv.

V Praze, 1. listopadu 1923.

V ýbor.

Hanuš Entner:

Pokus o bibliografii naší skautské literatury.

(Pokračování.)

- Skauting — výchova pobyttem v přírodě.** Přednášek pro vychovatele D. T. J. XI. Stran 6.
- Skautská organizace.** »Tábor, ohně«, č. 3. Hektogr. Rozebr.
- Skautská příručka.** Upravil II. odd. vod. skautů v Praze. Nákl. F. Topiče v Praze I. Rozebr.
- Skautský almanach 1922.** Roč. I. Sest. a vydal Fr. Stehlík. Kap. formát. 80 stran a zápis.
- Skautský almanach 1923.** Roč. II. Sest. a vyd. Fr. Stehlík. Kap. formát. 97 stran a zápis.
- Skautský řád Dělnických tělocvičných jednot československých.** Nákl. Svazu D. T. J. Č. 1920. Stran 8.
- Souhrn výkladů o skautingu pro hochy.** »Táb. ohně«, č. 2. Hektograf. Rozebr.
- Stanovy Svazu junáků-skautů R. Č. S. 1919.** 8 stran. Rozebr.
- Stanovy Místního sdružení.** Nákl. Svazu jun.-skautů. 8 str.
- Tábornická příručka.** Organizace rodinného skautingu. Napsal Ed. Štoreh. »Knih. jun. čl.« sv. 13. 1921. 8°. Stran 58.
- Táboření.** Praktický rádce k bydlení ve volné přírodě. Napsal A. B. Svojsík. »Knih. jun. čl.« sv. 2. 1922. 8°. 110 stran.
- Tri skautské proslovy.** Nákl. Svazu D. T. J. Č. Str. 3.
- Umění pozorovati.** Dle Sira R. Baden-P. napsal A. B. Svojsík. »Knih. jun. čl.« sv. 4. 1912. 8°. Stran 77.
- Vlče.** Příručka čl. Vlčat. Dle knihy R. Baden-P. »The Wolf Cub's Handbook« uprav. K. J. Šváb. »Skaut. knih.« sv. 6. 1923.
- Vodní skauting.** Vydal Hlav. stan vodních skautů. 1921. 8°. 22 stran.
- Výchova občana republiky skautováním.** Napsal A. B. Svojsík. »Knih. jun. čl.« sv. 11. 1920. 8°. Stran 40.
- V přírodě.** S příspěvky B. Baušeho, Dra E. Faita a Dra F. Smotlachy napsal A. B. Svojsík. »Knih. jun. čl.« sv. 3. 1912. 8°. 151 stran.
- Význam skautování.** Rozprava o výchovné hodnotě skautingu. Napsal F. Čáda. »Knih. jun. čl.« sv. 6. 1913. 8°. Stran 24.
- Základové skautingu.** I. a II. díl. Napsali A. B. Svojsík a Jan Novák. Nákl. Českosl. Obce Sokolské. 1920. Stran 608.
- Základy junáctví.** Návod pro výchovu české mládeže na zákl. syst. Sira R. Baden-P., za přispění odborníků napsal A. B. Svojsík. »Knih. jun. čl.« sv. 5. (Sv. 2., 3., 4. jsou rozšířené otisky oddílů této knihy.) 1912. 8°. 724 stran. Rozebráno.
- Základy kmenového zřízení pro chlapce a děvčata.** Dle amer. »Woodcraft League« a zkušenosti »Psohlavců« napsal M. Seifert. Nákl. Záles. ligy čl. 1922. 8°. 32 stran.

b) přeložené:

- Cíl a úkol výchovy Vlčat.** Napsal R. Baden-P., přel. M. Meixner. Vyd. péčí ústř. výb. pro Vlčata při H. S. čl. B. P. skautů. Nákl. J. Svába v Praze III. Stran 24.
- Duch lesů.** Původ a podstata skautingu. Napsal E. Thompson-Seton. Přel. M. Seifert. »Knih. Fed. čl. sk.« sv. 1. 1922. 70 stran.
- Listy rádeci. Zákon skautů.** Napsal R. E. Philipps. Pro české hochy upravil J. Müller a J. K. Šváb. »Skaut. knih.« sv. 4. 1922. Stran 60.
- Otevřený list skautům.** Napsal Fred. van Eeden. Z hol. přel. M. Seifert. »Knih. Fed. čl. sk.« sv. 2. 1922. Stran 49.

Výklad skautingu. Výňatek z knihy Sira R. Baden-P. »Skauting pro hochy«. Přel. Komisioner H. S. »Táb. ohně« č. 1. Stran 4. Hektogr. Rozebr.

Knihy zábavné.

a) původní:

Náš skautik. Napsal L. Tůma-Zevloun. Nákl. vlast. 1922. Stran 89.

Ocelové paže. Napsal Heliar (Dr. A. Sommer-Batěk). Kn. I. Čtyřšach. »Knih. Klasů« sv. 2. Nákl. vlast. 1921. Stran 64.

Skautská srdce. Dva měsíce života v letním táboře českých skautů. Napsal Jar. Novák. S ilustr. J. Ulricha. Nákl. J. R. Vilínka. 1921. 275 stran.

Literatura.

Roland E. Philipps: **Zákon skautů.** Listy rádeí. Přeložila sestra K. Pro české hochy upravili Jaromír Müller a James K. Šváb. Nákl. časopisu »Skauting«, Kr. Vinohrady, Havlíčkova 37. Praha 1922. Za Kč 6.60. — Žádáme na prvotřídním skautu, aby nejen znal skautský zákon, ale dovedl jej i vyložit. Až dosud nebylo příručky, odkud by se skaut mohl o zákonu podrobně poučit a na níž by mohl i vůdce založit své výklady k hochům. V Anglii mají znamenitý spis Philippsův »Letters to a Patrol Leader«, jehož prvá část je výkladem Slibu a Zákona. Tuto část v překladu, upraveném pro naše poměry, odevzdává skautské veřejnosti časopis »Skauting«. Knižka dává závažnému a hodnotnému obsahu pěkný zevněšek. Překlad je plynutý a rozhovor o věcech velmi vážných veden je přístupně, zajímavě. Není to filosofické, nudné a suché rozjímání nebo patetické kázání, ale srdečný a intimní rozhovor staršího bratra s mladším. A v tom je její kouzlo a také i její úspěch. Kupte si ji všichni a čítejte u táborových ohňů i při schůzích v klubovnách.

J. N.

Prodejna

Svazu skautů republiky československé

v Praze II., Vladislavova 18.,

nebo její odbočky v Plzni, Olomouci a Žilině

zásobí příslušníky Svazu nejlevněji
součástkami kroje, výzbrojí, potřebami
pro výlety, táboření, náradím
a skautskou literaturou.

